

ค่านิยมกับวัตถุบริโภค

Value With Consumer Object

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562 - 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*กิตติ แสงแก้ว*.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ คอนประศรี)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

.....*[Signature]*.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ)

.....*[Signature]*.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์   ค่านิยมกับวัตถุบริโภค (Value With Consumer Object)

ชื่อ   นางสาวนิรัญญา มีศรี

รหัสนักศึกษา   59020484

สาขาวิชา   ประติมากรรม

คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา   2562-2563

อาจารย์ที่ปรึกษา   อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

หากกล่าวถึงคำว่า “ค่านิยม” นั้นเป็นเจตคติและเป็นความเชื่อที่ฝังลึกในชีวิตของบุคคลและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทุกด้านจากพฤติกรรมที่เห็นได้ง่าย หรือเป็นความคิด พฤติกรรมและสิ่งแวดล้อมที่ว่าคนในสังคมเห็นค่าหากเมื่อแบ่งค่านิยมเป็นหลักความสนใจและความปรารถนาเป็น 6 ประการคือ 1.ค่านิยมทางสังคม 2.ค่านิยมทางวัตถุบริโภค 3.ค่านิยมทางความจริง 4.ค่านิยมทางจริยธรรม 5.ค่านิยมทางสุนทรียภาพ 6. ค่านิยมทางศาสนา

ข้าพเจ้าจึงสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ชุด “ค่านิยมกับวัตถุโลก” นำวัตถุที่ไม่ได้มีราคามาสะท้อนมุมมองค่านิยม เพื่อเสียดสีกระแสสังคมตามค่านิยมเฉพาะแต่ละบุคคล แสดงให้เห็นถึงความต้องการของคนในสังคมส่วนมาก

ข้าพเจ้านำเสนอมุมมองของค่านิยมกับวัตถุที่มีความฟุ่มเฟือยเพื่อสะท้อนค่านิยมของคนในยุคปัจจุบันที่ต้องการยกระดับของตนเอง โดยเปรียบเทียบ ทั้งอาชีพ การจัดงาน ที่ต้องการให้สังคมนิยมยอมรับ

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะ ช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาประติมากรรมทุกท่าน ผู้ซึ่งให้ความรู้แก่ข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และแนะนำในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้สืบทอดวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

นางสาวนิรัญญา มีศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.4 การตั้งสมมุติฐานจินตภาพ.....	1
1.5 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.6 แผนการในการดำเนินงาน.....	2
1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์.....	3
2.1 ในโครงการวิทยานิพนธ์เลือกใช้วัสดุ / วัสดุสร้างสรรค์ผลงาน.....	8
2.2 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้เลือกศึกษารูปแบบศิลปะและศิลปินที่มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์งาน.....	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	20
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต.....	20
3.1.1 ผลงานในช่วงปีพ.ศ 2560.....	20
3.1.2 ผลงานในช่วงปีพ.ศ 2561.....	22
3.1.1 ผลงานในช่วงปีพ.ศ 2562.....	23
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	24
4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด.....	24
4.1.1 ผลงานของช่วง ปี พ.ศ.2562.....	24

4.2การพัฒนาทางด้านรูปแบบ.....	25
4.2.1 ผลงานในช่วงปีพ.ศ 2562.....	25
4.3 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์.....	26
4.3.1 กระบวนการสร้างงานชิ้นที่1.....	26
4.3.2 กระบวนการสร้างงานชิ้นที่2.....	28
4.3.3 อุปกรณ์การดำเนินการทำโครงสร้าง.....	32
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	32
บทที่ 6 สรุปผลการสร้างสรรค์.....	40
บรรณานุกรม.....	41
ประวัติผู้เขียน.....	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 ผลงานของ Leo Caillard ช่างภาพชาวฝรั่งเศส (2017).....	5
ภาพที่ 2.2 ผลงานที่ Parody Art Museum” (2560) , พัทยา.....	5
ภาพที่ 2.3 ทำนบ” (Embankment)	7
ภาพที่ 2.4 ผลงานของแอนดี โกลด์ส์เวิร์ทธี ชื่อผลงาน Arch at Goodwood	8
ภาพที่ 2.5 ผลงานของแอนดี โกลด์ส์เวิร์ทธี ชื่อผลงาน Andy Goldsworthy	8
ภาพที่ 2.6 ผลงานของ Robert Frank ชื่อผลงาน “The Americans” (1959).....	9
ภาพที่ 2.7 ภาพงานตัวอย่าง Marcel Duchamp.....	10
ภาพที่ 2.8 ภาพงานแต่งงานที่หุหรธา/สถานที่การทำงานของแอร์โฮสเตส.....	11
ภาพที่ 2.9 ปลายี่งกัโลกรั้บแบ่งขายในตลาดแห่ง	12
ภาพที่ 2.10 ชุดแต่งงาน.....	13
ภาพที่ 2.11 แอร์โฮสเตส.....	16
ภาพที่ 2.12 ผลงานภาพ fanatic object ,2018.....	17
ภาพที่ 2.13 ผลงานภาพ Face ,2018	18
ภาพที่ 2.14 ผลงานภาพ heap ,2018	18
ภาพที่ 2.15 ผลงานภาพ 2.2.2 ผลงาน โฝ้ฉี่ (Foutian),1917.....	19
ภาพที่ 2.16 ผลงาน The Pack (Das Rudel) ,1969.....	21
ภาพที่ 2.17 ผลงาน Infiltration pour violoncelle ,1992.....	21
ภาพที่ 2.18 ผลงาน America , 2559.....	22
ภาพที่ 3.19 ภาพผลงานชื่อ “เพศวิถี”.....	23
ภาพที่ 3.20 ผลงานภาพชื่อ “สตรี”.....	24
ภาพที่ 3.21 ภาพผลงานชื่อ ขนมงา คุณย่า.....	25
ภาพที่ 3.22 ผลงาน แฟชั่นตลาดแห่ง.....	26

ภาพที่ 4.23 กระบวนการสร้างารรค์ผลงานจากวัสดุ (ทดลอง).....	27
ภาพที่ 4.24 การบวนสร้างงานสร้างผลงานจากวัสดุ (ถักโคเช).....	27
ภาพที่ 4.25 กระเป่าเบรนต์เนม	28
ภาพที่ 4.26 ชุดแต่งงานต้นแบบ.....	29
ภาพที่ 4.27 ภาพร่างชุดเจ้าสาว.....	30
ภาพที่ 4.28 โครงชุดเจ้าสาว (ผ้าดิบ).....	31
ภาพที่ 4.29 ขั้นตอนการปะติด.....	31
ภาพที่ 4.30 ภาพร่างชุดแอร์โฮสเตส.....	32
ภาพที่ 4.31 เริ่มตัดชุด ทำโครง.....	32
ภาพที่ 4.32 รูปภาพหลังจากตัดเสร็จ เสื้อ , กระโปรง.....	33
ภาพที่ 4.33 ขั้นตอนการปะติด	33
ภาพที่ 4.34 ขั้นตอนการปะติดหลังจาก 1อาทิตย์	34
ภาพที่ 4.35 ขั้นตอนการปะติด วัสดุลงบนกระโปรง	34
ภาพที่ 4.36 ขั้นตอนหลังจาก 1อาทิตย์ในการทำงาน.....	35
ภาพที่ 4.37 ภาพอุปกรณ์การทำโครงชุด	35
ภาพที่ 5.40 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ 1.....	36
ภาพที่ 5.41 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ 2.....	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ชื่อโครงการ ค่านิยมกับวัตถุบริโภค (Value With Consumer Object)

1.2 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ที่มาก่อนเริ่มศิลปนิพนธ์นี้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากอาชีพของบ้านข้าพเจ้าคืออาชีพค้าขายของชำข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจมาจากที่ของครอบครัวข้าพเจ้าไปซื้อสินค้าราคาส่งมาเพื่อเพิ่มราคาข้าพเจ้าเลยเปลี่ยนบริบทของสถานการณ์ดังกล่าวให้เป็นความคิดเชิงเปรียบเทียบเรื่องของค่านิยมที่เป็นความคิดของข้าพเจ้าเอง เนื่องจากบ้านข้าพเจ้าค้าขายเพื่อความฝัน ความมีฐานะมั่งคั่ง เมื่อมองย้อนกลับไปที่ยังมีผู้คนอีกมากมายที่ต้องการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง โดยการประกอบอาชีพที่มั่นคงและการเลือกใช้สิ่งของที่ตนเองมีระดับในสังคม

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าเปรียบเทียบให้เห็นถึงค่านิยมของคนในสังคมคือค่านิยมการยกระดับตนเอง วัสดุที่นำมาจัดการคือปลาเส้นกิโลกรัมเป็นเศษปลาที่ถูกผลิตแปรรูปมาเพื่อแบ่งขายในตลาดขายส่ง อีกทั้งผู้คนต่างพากันซื้อเพื่อจำหน่ายเพื่อเพิ่มมูลค่า

ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานในภาพสะท้อนเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับค่านิยมโดยตัวงานถูกสร้างให้เป็นภาพจำลองสถานการณ์ของวัตถุที่มีความฟูมเฟือย เพื่อให้วัสดุที่ถูกนำมารังสรรค์นี้ ที่ถูกมองว่ามีราคาถูกให้ดูมีคุณค่าในเชิงของการเสียดสีในเรื่องของค่านิยมกับวัตถุบริโภค

1.3 จุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

- สร้างสรรค์ผลงานมาจากอาหารแห้งหรืออาหารราคาส่งในตลาดขายส่ง
- แสดงประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมรอบของค่านิยมในสังคม
- เพื่อศึกษาความหมายและเรียนรู้พฤติกรรมของคนในสังคม

1.4 การตั้งสมมติฐาน จินตภาพ

คนทุกคนล้วนต้องการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเองไม่ว่าจะหน้าที่การงานหรือ ความร่ำรวยเพื่อต้องการความยกย่อง และยอมรับในหมู่สังคมโดยกว้าง จึงมองค่านิยมที่คนส่วนใหญ่ตัดสินมาเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับตนเอง

1.5ขอบเขตของโครงการ

สร้างผลงานศิลปะจากวัสดุอาหารแห้งในตลาดนำมาสร้างผลงาน โดยนำมาเปรียบเทียบโดยนำของราคาถูกมาเป็นของราคาแพง

1.6 แผนงานในการดำเนินงาน

- สังเกตสิ่งแวดล้อมทางสังคม เพื่อเกิดความคิด และจินตนาการ
- รวบรวมทฤษฎี บทความ ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ความหมายต่อวัตถุที่สนใจ
- รวบรวมข้อมูลในพื้นที่จริง เพื่อนำมาสร้างเป็นผลงาน

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- เกิดผลงานศิลปะในรูปแบบสามมิติ ที่มาจากการตัดเย็บ
- สร้างความประทับใจให้กับผู้คนที่เห็นงานประติมากรรมนี้ ตระหนักถึงการคำนึงในสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์

เมื่อพูดถึงค่านิยมความหมายของคำว่า “ค่านิยม” มีผู้ให้ความหมายมากมาย อาทิเช่น ก่อ **สวัสดิพานิช (2535)** ได้กล่าวว่า ค่านิยม เป็นความคิด พฤติกรรมและสิ่งอื่นที่คนในสังคมหนึ่งเห็นว่า มีคุณค่า จึงยอมรับมาปฏิบัติและวางแผนไว้ระยะหนึ่ง ค่านิยมมักเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย และความคิดเห็นของคนในสังคม

พนัส หันนาคินทร์(2537) กล่าวถึงความหมายของค่านิยมไว้ว่า เป็นการยอมรับนับถือและพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนในสังคม มีต่อสิ่งต่างๆ อาจเป็นวัตถุ ความคิดหรือการกระทำในด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม ทั้งนี้ ได้มีการประเมินค่าจากทัศนะต่างๆ โดยรอบคอบแล้ว

Phenix (1992) ให้นิยามว่า “ค่านิยมคือความชอบ ความสามารถจำแนกให้เห็นความแตกต่างของความชอบกับกับความไม่ชอบได้โดยการประเมินผล

Ruch (1992) กล่าวไว้ว่า ค่านิยมเป็นแรงจูงใจอันสำคัญที่มีต่อจุดมุ่งหมายในชีวิตจุดมุ่งหมายใดของชีวิตได้มาแล้วค้ำค่า เราจะกล่าวว่าจุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมสูง ถ้าจุดมุ่งหมายใดได้มาแล้วไม่ค้ำค่าจุดมุ่งหมายนั้นมีค่านิยมในระดับต่ำ สิ่งใด ที่บุคคลพยายามหลีกเลี่ยง แสดงว่า บุคคลนั้นมีค่านิยมที่ไม่ดีหรือมีค่านิยมในทางลบต่อสิ่งนั้น ค่านิยมจึงมีบทบาทและอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

Miller (1995) ได้อธิบายว่า ค่านิยมเป็นเจตคติและความเชื่อที่ฝังลึกในชีวิตของบุคคลและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในทุกด้าน จากพฤติกรรมที่เห็นได้ง่าย อาทิเช่น การแต่งกายไปจนถึงพฤติกรรมที่ซับซ้อน อาทิเช่น การแสดงความคิดเห็น การเลือกคู่ครอง ความยุติธรรม เป็นต้น

จากทัศนะต่างๆ เกี่ยวกับความหมายของค่านิยมเมื่อประมวลแล้วสรุปได้ว่า ค่านิยม เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งในการคงอยู่ของสังคมมนุษย์ ค่านิยมมีบทบาทต่อความคิดและการแสดงออกทางพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคม ทำให้สังคมมีความโน้มเอียงไปในทางเดียวกันในสังคมนั้นๆ อันจะเป็นแนวทางที่มนุษย์จะประพฤติตนไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่ตัวเองได้พิจารณาไตร่ตรองแล้วว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับตนหรือสังคมยอมรับนับถือ และปฏิบัติตามแนวคิดนั้นๆ อย่างสม่ำเสมออย่างน้อยก็ชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย และตามความคิดเห็นของมนุษย์ในสังคมนั้น

ข้าพเจ้าถูกลีขงมาในอาชีพค้าขายโดยอาชีพที่บ้านซื้อขายของชำซื้อของราคาส่งมาเพื่อเพิ่มราคา ข้าพเจ้าเลยเกิดแรงบันดาลใจในการนำวัสดุในตลาดขายส่งที่บ้านข้าพเจ้าซื้อมาเพื่อขายต่อมาเพื่อสร้างฐานะแสดงความหมายให้ตัวงาน ซึ่งเปรียบเทียบจากความคิดส่วนตัวข้าพเจ้าและ

ความคิดของผู้คนที่ข้าพเจ้าประสบพบเจอเมื่อพูดถึงค่านิยมทางวัตถุในสังคม คงหนีไม่พ้นเรื่องหน้าตา ฐานะและอาชีพการงาน

ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานในภาพสะท้อนหรือเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับค่านิยมโดยตัวงานถูกสร้างให้เป็นภาพจำลองสถานการณ์ของวัตถุที่มีความฟุ่มเฟือย เพื่อให้วัตถุที่ถูกนำมารังสรรค์นี้ ที่ถูกมองว่ามีราคาถูกให้ดูมีคุณค่าในเชิงของการเสียดสีในเรื่องของค่านิยมกับวัตถุบริโภคโดยตัวงานทำเป็นรูปทรง หรือสถานการณ์เกี่ยวกับค่านิยมในปัจจุบัน เช่นการแต่งงาน, อาชีพหรูหรา และการเปรียบเทียบถึงวัตถุหนึ่งไปอีกความหมายหนึ่งหรือการแสดงสัญลักษณ์โดยข้าพเจ้าเสนอรูปแบบงานโดยทฤษฎีดังนี้

-ศิลปะวรรณกรรมล้อ (Parody art) คือ เป็นชิ้นงานที่สร้างขึ้นเพื่อเลียนแบบ ล้อเลียน หรือออกความเห็นต่อชิ้นงานดั้งเดิม ประเด็น ผู้เขียน รูปแบบ หรือเป้าหมายอื่น ๆ โดยจะเป็นการเลียนแบบเชิงเสียดสีหรือแฉนัย นักทฤษฎี ลินดา ฮัดเจียน ให้ความหมายว่า "วรรณกรรมล้อ คือ การเลียนแบบ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นการล้อเลียนข้อความเสมอไป" นักวิจารณ์อีกท่านหนึ่ง ไชมอน เด็นทิส นิยามวรรณกรรมล้อว่า "การประกอบกิจใด ๆ เชิงวัฒนธรรมที่เลียนแบบ พาดพิงอีกผลงานหรือการประกอบกิจหนึ่งอย่างมีศิลปะ" วรรณกรรมล้อพบได้ในศิลปะหรือวัฒนธรรม รวมถึง วรรณกรรม ดนตรี (แม้ว่าก่อนหน้านี้ "วรรณกรรมล้อ" ในดนตรีจะมีความหมายแตกต่างออกไป) แอนิเมชัน วิดีโอเกม และภาพยนตร์ นักเขียนและนักวิจารณ์ จอห์น โกรส สังเกตในหนังสือ Oxford Book of Parodies ของเขาว่าวรรณกรรมล้อจะเฟื่องฟูในดินแดนระหว่าง แพสติก ("ผลงานอีกแบบของศิลปิน โดยไม่มีเนื้อหาเสียดสี") และ เบอร์เลสก์ (ซึ่งหลอกเกี่ยวกับชิ้นงานวรรณกรรมชั้นสูงและดัดแปลงให้ดูต่ำลง) ขณะเดียวกับ หนังสือ *Encyclopédie* ของเดนี ดี เดอโร แยกความแตกต่างระหว่างวรรณกรรมล้อกับเบอร์เลสก์ว่า "วรรณกรรมล้อที่ดีคือการขบขันที่ทำให้บุคคลที่มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดและไร้มลทินรู้สึกสนุกสนานได้ ส่วนเบอร์เลสก์เป็นการเล่นตลกร้ายที่ทำให้คนรู้สึกพอใจเท่านั้น" จากประวัติศาสตร์ เมื่อสูตรสำเร็จเริ่มน่าเบื่อ อย่างเช่นในกรณีละครประโลมโลกเกี่ยวกับศีลธรรมในยุค 1910 ยังคงเป็นไปได้แค่วรรณกรรมล้อ ดังที่เรื่องสั้นของบัสเตอร์ คีตันเคยล้อเลียนไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 ผลงานของ Leo Caillard ช่างภาพชาวฝรั่งเศส (2017)

ได้เปลี่ยนภาพประติมากรรมยุคคลาสสิกมาสวมใส่แฟชั่นเสื้อผ้า

ภาพที่ 2.2 ผลงานที่ Parody Art Museum” (2560) , พัทยา

พิพิธภัณฑ์ศิลปะ Parody Art Museum ใจกลางเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เรียกว่าเป็น พิพิธภัณฑ์ที่เอาใจสาวกสตรีทและคนรักงานศิลปะของแท้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ศิลปะการจัดวาง (Installation Art) คือ ประเภทของงานศิลปะที่มีที่ตั้งเฉพาะจุด, เป็นงานสามมิติ ที่ออกแบบเพื่อที่จะแปรสภาพการรับรู้ของสิ่งแวดล้อม (perception of a space)

โดยทั่วไปแล้ว “ศิลปะจัดวาง” จะหมายถึงศิลปะภายในตัวสิ่งก่อสร้าง ถ้าตั้งอยู่ภายนอกก็มักจะเรียกว่า “ศิลปะภูมิทัศน์” (Land art) และศิลปะสองประเภทนี้คาบเกี่ยวกัน ศิลปะจัดวางอาจจะเป็นได้ทั้งศิลปะที่ติดตั้งอย่างถาวรหรือเพียงชั่วคราวก็ได้ ศิลปะจัดวางได้รับการติดตั้งในการแสดงงานนิทรรศการศิลปะ เช่นในพิพิธภัณฑ์หรือหอศิลป์ หรือในบริเวณทั้งที่เป็นของส่วนบุคคลและของสาธารณชน ประเภทของงานก็ครอบคลุมตั้งแต่การใช้วัสดุที่พบโดยทั่วไป ที่มักจะเลือกสรรจากวัสดุที่ทำให้มีความกระทบอารมณ์ รวมไปถึงวัสดุสมัยใหม่เช่นวิดีโอ, เสียง, การแสดง, ความเสมือนจริงแบบเต็มคำ (Immersive virtual reality) และอินเทอร์เน็ต ศิลปะจัดวางหลายชิ้นเป็นศิลปะเฉพาะที่ (Site-Specific Art) ซึ่งหมายความว่า เป็นงานที่ออกแบบให้ติดตั้งตรงตำแหน่งหรือสถานที่ที่สร้างงานศิลปะ โดยเฉพาะเท่านั้น ศิลปะในรูปแบบอินสตอลเลชัน คืองานศิลปะที่สามารถสร้างในพื้นที่เฉพาะเจาะจง (Site-Specific Installation) หรือเป็นพื้นที่แห่งไหนก็ได้ พื้นที่ดังกล่าวจะต้องถูกสร้างหรือแปรสภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของงานซึ่งมีความหมายแตกต่างไปจากเดิม ศิลปินที่ทำงานในแนวนี้อาจไม่นำสิ่งต่างๆ มาจัดวางในพื้นที่เพียงเพื่อความสวยงามหรือความเหมาะสม แต่เป็นการสร้างพื้นที่ขึ้นใหม่ตามกรรมวิธีเทคนิคหรือการใช้สื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นวัสดุเหลือใช้ วัสดุสำเร็จรูป งานจิตรกรรม ภาพถ่าย ภาพพิมพ์ ประติมากรรมหรืองานวาดเส้น มาสร้างสรรค์ให้เป็นงานศิลปะตามความคิด อารมณ์ความรู้สึกและจินตนาการของศิลปิน ศิลปะในรูปแบบนี้สามารถสร้างกับพื้นที่หลากหลายชนิด อาทิเช่น บนผนัง เพดาน พื้น หรืออาจจะเป็นพื้นที่ที่เป็นก้อน มุมหนึ่งมุมใดของตัวอาคาร ผู้ดูสามารถเดินเข้าไปในงานเพื่อสัมผัสกับความคิดของศิลปินหรืออาจกลายเป็นส่วนหนึ่งของงานได้ด้วยเช่นกัน

ศิลปะอินสตอลเลชันเริ่มเป็นที่รู้จักในแวดวงศิลปะของไทย เมื่อครั้งที่ กมล ทัศนาบุญชลิ ศิลปินที่ใช้ชีวิตอยู่ในลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลาหลายสิบปี ได้นำผลงานของเขาในช่วงระยะเวลาสิบปีในอเมริกา พ.ศ. 2513-2523 มาแสดงเดี่ยว ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ถนอมเจ้าฟ้า กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2523...พื้นที่ห้องแสดงงาน ได้ถูกแปรสภาพให้เป็นงานศิลปะในลักษณะ 3 มิติ ผู้ชมสามารถเดินดูได้โดยรอบ แต่เนื่องจากว่างานชิ้นนี้ของกมลเป็นสิ่งที่แปลกและใหม่เกินไปสำหรับคนไทยในช่วงเวลานั้น รูปแบบของงานดังกล่าวที่ปรากฏ ซึ่งจัดได้ว่า เป็นศิลปะอินสตอลเลชันประเภทหนึ่ง จึงยังไม่เป็นที่ยอมรับเท่าใดนัก

สำหรับในส่วน of ศิลปะ การมีส่วนร่วมและการต่อต้านได้แสดงออกมาในศิลปะการติดตั้ง (installation art) ศิลปะแนวสถานการณ์เฉพาะศิลปะ (site-specific art) ศิลปะที่ไม่ได้ปรากฏวางอยู่ในพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ และแกลเลอรี เป็นต้น ศิลปะในแนวทางนี้ เป็นที่แพร่หลายมาก

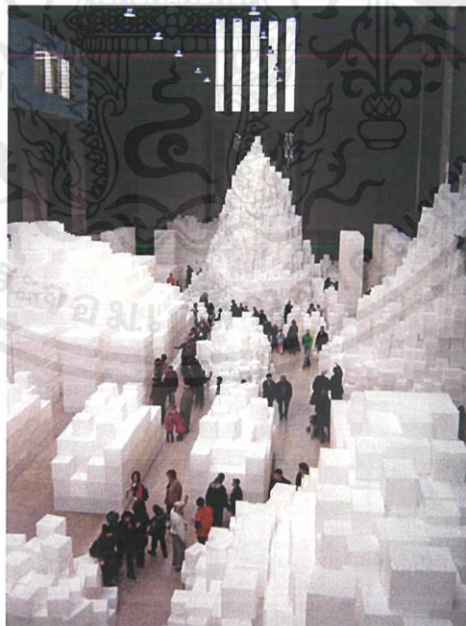
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นในทศวรรษ 1970 จนกระทั่งทศวรรษ 1980 ศิลปะในแนวทางดังกล่าวจึงได้กลายเป็นกระแสที่มีชีวิตและจิตใจเป็นของตัวเอง

ศิลปะติดตั้ง (installation art) จึงเป็นเพียงการจับสิ่งแปลกปลอมวางลงไปในพื้นที่ของฝูงชนที่ไม่คุ้นเคยกับผลงานศิลปะ ทั้งนี้ภายใต้ความไม่ชัดเจนและอะไรก็เป็นศิลปะไปเสียหมด ก็ทำให้ผู้คนกลับรู้สึกคุ้นเคยกับวัสดุข้าวของที่กลับกลายมาเป็นศิลปะ ในโลกของศิลปะ สิ่งที่ไม่คุ้นเคยจึงกลายเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคย ศิลปะในสภาวะสมัยใหม่จึงเป็นกระบวนการของการทำลายความคุ้นเคย (defamiliarization) เพราะในที่สุดแล้ว ทั้งผู้คนและศิลปะต่างก็เป็นเพียงสิ่งแปลกปลอมซึ่งกันและกัน เมื่อเป็นดังนั้นแล้ววัสดุศิลปะนั้นก็สูญสลายตัวเองไปกับฝูงชน

การทำงานศิลปะติดตั้ง (installation) อันเป็นศิลปะที่ต้องใช้พื้นที่นอกเหนือไปจากสถาบันศิลปะเท่านั้น เท่ากับว่า เป็นการประกาศให้เห็นถึงการมีศิลปะแบบใหม่ของศิลปินรุ่นใหม่และชนชั้นใหม่ๆ ที่เคลื่อนตัวขึ้นมาในโครงสร้างของชนชั้นหลังจากการขยายตัวของระบบการศึกษาที่มีไว้เพื่อตอบสนองแรงงาน นี้อธิบายได้ว่าเป็นการประกาศอัตลักษณ์แบบใหม่ที่สามารถขยายตัวไปได้ทุกหนแห่ง อัตลักษณ์ที่สามารถจะตั้งสรรพสิ่งต่างๆ ให้เข้ามารวมตัวเป็นศิลปะ

ให้อิทธิกับข้าพเจ้าเรื่องของความสำคัญในการเสนองานทางด้านความรู้สึกร่วมต่อสถานที่นั้นๆ มีผลกระทบทางด้านจิตใจ และเนื้อหาที่น่าเสนอสอดคล้องกับบริบทเช่นไร เมื่อนำไปจัดวางๆ

ภาพที่ 2.3 ทำนบ” (Embankment) โดยเรเจด วิทเรดที่หอศิลป์เทมโตรีนในสหราชอาณาจักร (2548)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4 ผลงานของแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี ชื่อผลงาน Arch at Goodwood ปี (2002) ที่ตั้ง
งานมูลนิธิประติมากรรมคาสเวสต์ซัสเซ็กซ์, อังกฤษ, สหราชอาณาจักร

ภาพที่ 2.5 ผลงานของแอนดี โกลด์สเวิร์ทธี ชื่อผลงาน Andy Goldsworthy 31
มีนาคม ค.ศ. 2007 - 6 มกราคม ค.ศ. 2008 อุทยานประติมากรรมแห่งยอร์กเชอร์เวคฟิลด์, เวสต์ยอร์ค
เชอร์, อังกฤษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **ศิลปะภาพถ่าย (Photography)** คือ ศิลปะภาพถ่ายถือกำเนิดในทวีปยุโรป เช่นเดียวกับศิลปะแขนงอื่น ๆ และนับตั้งแต่เริ่มวิวัฒนาการก็มีคำถามเกิดขึ้นอยู่เสมอว่า ภาพถ่ายเป็นศิลปะจริงหรือไม่ ภาพถ่ายมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของประชากรในสังคมอย่างยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือการสื่อสารในกิจการต่าง ๆ เช่น ศิลปะการศึกษา การทหาร การแพทย์ ระบบสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์และการโฆษณาสินค้า เพื่อแสดงอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังจะเห็นได้จากสุภชาติจีนบทหนึ่ง กล่าว “ภาพเพียงภาพเดียวดีกว่าคำพูดพันคำ “ ซึ่งหมายถึงการสื่อสารด้วยการบรรยายลักษณะคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยคำพูดหรือวจนภาษา สัก 1,000 คำ ก็ไม่สามารถทำให้ผู้รับสารมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดอารมณ์และความรู้สึกต่อสิ่งเหล่านั้น ดีเท่ากับการใช้ภาพถ่ายเป็นสื่อระบบการสื่อสาร เพียงภาพเดียวความสำคัญของภาพยังสามารถสร้างความเชื่อถือได้ดีกว่าภาพในรูปแบบอื่น การใช้ภาพถ่ายประกอบการพิจารณาคดีในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้พิพากษาได้เห็นสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์นั้น ได้ดียิ่งขึ้น หรือการใช้ภาพถ่ายในการโฆษณาชักชวนเพื่อหาเสียงเลือกตั้งบุคคลเป็นผู้แทนเพื่อกิจการต่าง ๆ รวมถึงการใช้ภาพถ่ายอื่นทำตุ๊กตารณี ประวัติความเป็นมาต่าง ๆ ของบุคคล ทำให้การบันทึกความทรงจำมีความเป็นรูปธรรมสูงกว่าการจดบันทึกด้วยอักษร ปัจจุบันภาพถ่ายสีธรรมชาติมีอิทธิพลสูงมากในการถ่ายทอดความคิดทัศนคติ และสร้างภาพพจน์ ได้ใกล้เคียงสถานการณ์จริง รูปแบบนี้มีอิทธิพลต่อข้าเพราะในเรื่องของสถานการณ์ที่ต้องมีการเสนองานในรูปแบบของ ภาพถ่ายในสถานที่นั้นเพื่อรับรู้ถึงความรู้สึกของตัวงานที่น่าเสนอจริงๆ

ภาพที่ 2.6 ผลงานของ Robert Frank ชื่อผลงาน “The Americans” (1959) , อเมริกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-การใช้วัสดุสำเร็จรูป (Found object art) คือ เมื่อแยกออกเป็น 2 ประเภท

วัสดุเก็บตก (Found object) สิ่งของที่ใช่แล้วที่มีอยู่รอบๆตัว หรือที่ผลิตขึ้นมาแล้วเลือกเก็บหรือหยิบนำมาใช้เป็นงานศิลปะในสภาพเดิมโดยได้มีการตกแต่ง การใช้วัสดุประเภทนี้เป็นรูปแบบของการสร้างงานศิลปะในคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยศิลปินกลุ่มดาดา (Dada) และกลุ่มลัทธิเหนือจริง (Surrealism) สิ่งที่เก็บตกอาจมีธรรมชาติ หรืออาจเป็นสิ่งที่ทำขึ้นผลิตขึ้น

วัสดุสำเร็จรูป (Ready-made) มักเป็นการผลิตด้วยอุตสาหกรรมโดยที่เดียว ทำมาเพื่อใช้สอยหรืออำนวยความสะดวก ทั้งของที่ใช่แล้วกับของใหม่ที่ยังไม่ได้ใช้แต่หลังจากที่ มาร์เซล ดูชอมป์ (Marcel Duchamp) ได้นำโถปัสสาวะมาตั้งไว้ในฐานประติมากรรมและนำเสนอใหม่ในโครงสร้าง อันสุทรีย์ทางศิลปะ ไปแสดงในงานนิทรรศกาลที่นิวยอร์กในค.ศ. 1917 สิ่งของประเภทนี้จึงเข้ามามีบทบาทและการเสียดสี เข้าสู่ตัวที่เป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเป็นงานศิลปะ ความงามว่าความจริงมีอยู่ตรงไหน

ภาพที่ 2.7 ภาพงานตัวอย่าง Marcel Duchamp

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้วัสดุแสดงสัญลักษณ์ แทนความหมายเพื่อเป็นการเปรียบเทียบการสถานการณ์ต่างในสังคมภาพ
 จำระหว่างบริบทรอบๆที่สะท้อนผ่านมุมมองความคิดและอุดมคติ สิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจเริ่มต้นจากตัว
 ของข้าพเจ้าคือ

ภาพที่ 2.8 ภาพงานแต่งงานที่หรูหรา/สถานที่การทำงานของแอร์โฮเตส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 ในโครงการวิทยานิพนธ์นี้เลือกใช้วัสดุ/วัตถุ สร้างสรรค์ผลงาน ดังนี้

2.1.1 ปลาเส้นกิโกรัม

ปลาเส้นกิโกรัม หรือปลาเส้นสวรรค์ หากเข้าไปในตลาดขายส่งจะถูกพบเป็นจำนวนมากและวางกองเรียงกันในตลาด ถูกขายในราคาถูกหากซื้อเป็นจำนวนมาก ผู้คนต่างซื้อเพื่อนำไปขายเพิ่มราคาแบ่งถุงขายหรือนำไปรับประทานก็มีทั่วไป ปลาเส้นกิโกรัมหรือปลาเส้นสวรรค์ทำมาจากผลิตภัณฑ์ที่เรียก "ซูริมิ" ซึ่งก็คือ "เนื้อปลาทะเลบด" ที่ผ่านกระบวนการล้างน้ำ เพื่อแยกไขมันและส่วนประกอบที่ไม่ต้องการอื่นๆ ออกไป ให้เหลือแต่ "โปรตีน" ที่เรียกว่า "ไมโครไฟบริล" ซึ่งเป็น โปรตีนที่ทำให้เนื้อปลามีคุณสมบัติในการสร้างเจล ทั้งนี้ ซูริมิถูกนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อาหารหลายประเภท เช่น ปูอัด ลูกชิ้น ไส้กรอก ปลาเส้น เนื้อปลาเทียม หรือเนื้อกุ้งเทียม เนื้อปลาส่วนใหญ่ ถ้าของยี่ห้อดัง เช่นปลาทาโร่ฟิชโซ่ คงมีเนื้อปลาเยอะกว่า ในตลาดแต่ตลาดขายส่งคงไม่เป็นอย่างนั้น เพราะด้วยราคาที่ถูกและถูกผลิตเป็นจำนวนมาก เปรียบเทียบให้เห็นชัดๆในเรื่องของคุณภาพ

ภาพที่ 2.9 ปลาเส้นกิโกรัมแบ่งขายในตลาดแห่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 ภาพชุดแต่งงาน

อิทธิพลการแต่งงาน เป็นพิธีการซึ่งบุคคลสองคนประกาศจะใช้ชีวิตร่วมกัน โดยมีการเชิญผู้ใหญ่มาเป็นพยานของความรักของคนสองคนประเพณีและจารีตประเพณีการแต่งงานนั้นแตกต่างกันมากตามวัฒนธรรม กลุ่มชาติพันธุ์ ศาสนา ประเทศ และชนชั้นทางสังคมพิธีการแต่งงานส่วนมากต้องมีการแลกเปลี่ยนสิ่งของแทนใจกันระหว่างคู่สมรส ส่วนมากจะนิยมใช้แหวนเป็นตัวแทนของความรักสิ่งที่สำคัญคู่แต่งงานมักสวม ชุดแต่งงาน ตามประเพณีของประเทศนั้นๆ ในตอนเช้า และมักตามด้วยงานเลี้ยงแต่งงานใน ชุดแต่งงาน สีขาว ชูวิว่าห์สีขาวมีความเป็นมายังไงชุดแต่งงาน สีขาวแบบสากลนั้น ที่นิยมใส่ในงานเลี้ยงเชื่อกันว่าได้รับความนิยมนมาเป็นเวลา จนกลายเป็นประเพณีนิยมสากลไปแล้วด้วยซ้ำ แต่ความน่าสนใจว่าทำไม ชุดแต่งงาน สีขาวถึงได้รับความนิยมนกว่าสีอื่น ทำไมถึงต้องเป็น ชุดแต่งงาน สีขาวมีความเชื่อว่า ชุดแต่งงาน สีขาวนั้นกำเนิดมากจากแนวคิดที่ว่าสีขาวแทนความรักที่บริสุทธิ์ และบ่งบอกว่าเป็นเจ้าสาวที่หัวใจงดงาม ความเป็นมาของชุดแต่งงานสีขาวนั้นถือกำเนิดขึ้นในงานสมรส ของ พระราชินี Queen Victoria และ เจ้าชายอัลเบิร์ต (Prince Albert) จึงได้รับความนิยมตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจากนั้น ชุดแต่งงาน ก็มีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยจนกลายเป็นแฟชั่น เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงรสนิยมของคู่รักในปัจจุบัน ชุดแต่งงานในฝันงานแต่งงานหรูหรา ชุดเจ้าสาวที่ราวกั้นประดับด้วยเพชรเม็ดโตที่ใครๆ ต่างก็ใฝ่ฝัน นี่คือแรงบันดาลใจของฉันที่ฝันอยากเป็นเจ้าสาว ได้จัดงานหรูหราเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง

ภาพที่ 2.10 ชุดแต่งงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 ภาพแอร์โฮเตส

เมื่อพูดถึงอาชีพแอร์โฮเตสก็ดูภาคภูมิใจของสาวๆหลายคน เพราะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ อีกทั้งยังได้ถูกพูดถึงในนามว่า “นางฟ้า” ปฏิเสธไม่ได้ว่า “แอร์โฮเตส” หรือ “พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน” คือหนึ่งในอาชีพในฝันของสาวๆ หลายคน อาชีพนี้ถูกเรียกกันติดปากกันว่า “นางฟ้า” เนื่องจากลักษณะการทำงานจะต้องคอยต้อนรับและดูแลผู้โดยสารอยู่บนเครื่องบิน ทำให้ถูกเปรียบเทียบกับนางฟ้าที่ลอยอยู่บนท้องฟ้า และค่าตอบแทนที่สูงก็มักจะพอทำให้หลายๆ คนอยากยึดอาชีพนี้ นอกจากภาพลักษณ์ที่สวยงาม พื้นฐานภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆ ดีเยี่ยม แถมยังมีโอกาสเดินทางไปยังที่ต่างๆ ตามมุมโลกแล้ว ยังมี “เครื่องแบบ” หรือชุดยูนิฟอร์มที่เป็นความภูมิใจของผู้ที่มีโอกาสสวมใส่ชุดแอร์โฮเตสเป็นอย่างยิ่งและถ้าหากเป็นสายการบินที่ได้ชื่อว่าเป็นสายการบินแห่งชาติ หรือสายการบินชั้นนำแล้ว ชุดของลูกเรือเหล่านี้เปรียบเสมือนเป็นหน้าตาขององค์กร ซึ่งการออกแบบชุดนอกจากจะต้องเอื้อประโยชน์การใช้งานบนเครื่องบินที่ต้องคอยอำนวยความสะดวกให้ผู้โดยสารแล้ว ทุกรายละเอียดก็มิเว้นแม้แต่สีที่ใช้ยังเป็นตัวบ่งบอกถึงองค์กรด้วยการบินไทย ถือได้ว่าเป็นสายการบินแห่งชาติของประเทศไทย มีสโลแกนติดปากว่า “รักคุณเท่าฟ้า” เริ่มเปิดบริการรับ-ส่งผู้โดยสารมาตั้งแต่ปี 2503 เป็นระยะเวลายาวนานกว่า 45 ปีมาแล้วแน่นอนว่าชุดพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินต้องผ่านการเปลี่ยนแปลงมาหลายครั้งหลายครา นับรวมแล้ว 7 ครั้งและครั้งนี้ถือเป็นครั้งที่ 8 ที่การบินไทยจะได้ถูกเปลี่ยนแปลงชุดพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินอีกครั้งนิคม ระวังัน ผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายบริหารและพัฒนางานบริการบนเครื่องบิน ทำความเข้าใจฟังว่า ชุดพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของการบินไทยนั้น เริ่มมีวิวัฒนาการมาตั้งแต่ พ.ศ.2503 เลขที่เดียว “ครั้งแรกนั้นเริ่มปี พ.ศ.2503 ออกแบบโดย ม.จ. ไกรสิงห์ วุฒิชัย ซึ่งถือเป็นดีไซน์เออร์ระดับแถวหน้าของเมืองไทยในยุคนั้น ออกแบบโดยใช้สูทสีส้มม่วงอัญชัน และเสื้อตัวในสีม่วงอ่อน เสื้ออยู่ข้างนอกสีเข้มกว่า กระโปรงสีม่วงอ่อน พร้อมด้วยหมวกสีเดียวกับชุด โลโก้ที่ติดหมวกเป็นรูปนางรำในละครไทย เราใช้เครื่องแบบนี้อยู่นานถึงปี พ.ศ.2510 แล้วจึงเปลี่ยนโดยให้ ม.จ. ไกรสิงห์ออกแบบอีก 3 ครั้ง” นิคม

กล่าวต่อมาในปี พ.ศ.2521-2524 จึงได้เปลี่ยนผู้ออกแบบเป็นห้องเสื้อพรศรี และเปลี่ยนโลโก้จากรูปนางรำเป็นจำปีแบบในปัจจุบัน นอกจากนี้ ในช่วงปีนี้เองยังเริ่มใช้สโลแกน “รักคุณเท่าฟ้า” เพื่อให้สอดคล้องกับสโลแกน ชุดจึงใช้ลวดลายที่เป็นก้อนเมฆสีชมพูฟ้า ส่วนเสื้อตัวนอกยังคงสีม่วงเหมือนเดิมหลังจากนั้นจึงให้ ปีแอร์ บาลแมง(Pierre Balmain) เป็นผู้ออกแบบ โดยมุ่งหวังให้

มีความเป็นสากลขึ้น ส่วนครั้งที่ 7 ซึ่งใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2532 จนถึงปัจจุบันนั้น สุชาติ มิ่งพันธ์ เป็นผู้ออกแบบ ใช้สีม่วงเป็นหลักเช่นเดิมแต่ใช้ฝีมือการทอลายของดอกกล้วยไม้ของจิม ทอมป์สัน และมีสัญลักษณ์การบินไทยที่ปีกและตัวกระดุมที่เสียด้านนอกการเปลี่ยนชุดพนักงานต้อนรับครั้งนี้ ถือเป็นครั้งที่ 8 ซึ่งกำหนดว่าจะต้องให้ดีไซน์เนอร์คนไทยเป็นผู้ออกแบบ และก็ได้ พิจิตรา บุญยรัตพันธุ์ มาช่วยดูแลให้ ซึ่งการออกแบบครั้งนี้ได้แนวคิดมาจากการแต่งกายในราชสำนัก และเครื่องประดับของตัวละครไทยโบราณที่มีความงดงาม โดยประยุกต์ให้เข้ากับความโก้และความคลาสสิกของการบินไทย วัสดุที่ใช้จะผลิตในประเทศไทยทั้งหมด มีเสื้อตัวในเป็นผ้าไหมที่มีคุณสมบัติไม่ยับง่ายและซับเหงื่อ มีความพลิ้วไหวของเนื้อผ้า แต่เพิ่มลูกเล่นโดยใส่ลายกราฟิกลงไป สวมใส่กับรองเท้าสีม่วงเข้ม ส่วนผู้ชายจากที่เข้มๆ แบบทหารก็จะให้มีความเป็นพลเรือนมากขึ้น เครื่องแบบจะเป็นสีเทาดำ“ตอนแรกจะเป็นเหมือนชุดทั่วไป เป็นยูนิฟอร์มหลักที่ใช้บินในประเทศ จะเป็นเสื้อใส่กับกระโปรง หรือใส่กับกางเกง แล้วมีเสื้อแจ็กเกต ใหม้นเก้เก้ ให้มีสีส้ม อย่างเช่นถ้าจะไปทางใต้ก็จะมีสายอาคเอนเป็นผ้าบาติก แต่ถ้าจะไปทางอีสานก็จะเป็นผ้ามัดหมี่ คุณมีความหลากหลาย เป็นอะไรที่ไม่น่าเบื่อ ส่วนลายเสื้อตัวในจะเป็นสัญลักษณ์ ตัวโมทีฟ ซึ่งทางอินเตอร์เบรนดจะใช้ตัวนี้เป็นรูปลักษณะของบัตรโดยสาร จะเห็นว่ารอยหยักโค้งจะมาจากหางของตัวลายดอกจាំปีหรือจะเป็นลายนกก แต่ถ้าเป็นของผู้ชายจะเป็นเสื้อเชิ้ต เนกไท เหมือนกันหมด แต่จะมี 3 แฉก 3 สี ของสจ๊วตจะเป็นเสื้อเชิ้ตสีขาว จะมีปักโลโก้ที่กระเป๋เป็นอะไรที่คุณแล้วรู้สึกสนุกสนานแต่ถ้าเป็นการบินระหว่างประเทศก็จะทำให้เป็นสากลมากยิ่งขึ้น” พิจิตรากล่าวนิคมหวังว่า อย่างน้อยที่สุดในการเปลี่ยนชุดพนักงานต้อนรับในครั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความสดใสมากขึ้น ใครเห็นก็สดชื่นและดูเป็นสากลขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องสื่อถึงความเป็นไทยไปพร้อมๆ กับความทันสมัยที่นับวันจะวิ่งเร็วยิ่งกว่าเข็มนาฬิกา ซึ่งนิคมคาดว่าจะสามารถเปิดตัวชุดใหม่ได้ในราวๆ ต้นปี พ.ศ.2549 ด้านสายการบินบางกอกแอร์เวย์ส ที่ประกาศตัวว่าเป็นบูติก แอร์ไลน์ ทำการบินโดยเน้นการพาผู้โดยสารไปยังเมืองท่องเที่ยวเสียเป็นส่วนมาก

ดังนั้นชุดพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินจึงมีสีสันสดใสและลวดลายที่ใช้ยังสื่อถึงความสนุกสนาน เพื่อการพักผ่อนอย่างแท้จริง ดังเช่นที่หม่อมหลวง นันทิกา วรวรรณ รองผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายโฆษณาและประชาสัมพันธ์ สายการบินบางกอกแอร์เวย์สได้ให้ความเห็นว่า“สายการบินบางกอกแอร์เวย์ส เป็นสายการบินที่พานักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ เราแบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ประเภทวัฒนธรรม และธรรมชาติ อย่างเช่นทะเล เพราะฉะนั้นสีที่ใช้จึงสดใสและลวดลายที่บ่งบอกถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่นลวดลายกุ่มหอยปูปลาจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

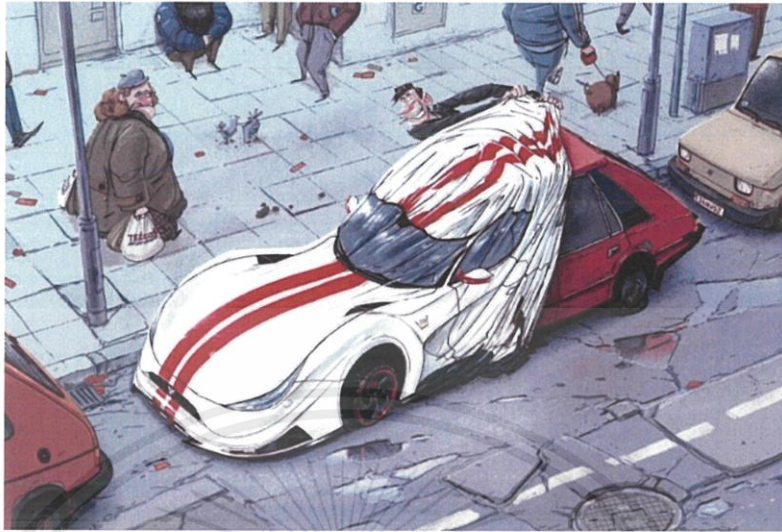
แสดงให้เห็นว่าสายการบินของเราไม่ได้เป็นแบบการบินเพื่อธุรกิจ แต่จะเน้นในเรื่องของการท่องเที่ยวและการพักผ่อน ผ่อนคลาย เพราะฉะนั้น ชุดพนักงานต้อนรับจึงออกมาในแนวคัลเลอร์ฟูล สีสดใส รูปกึ่งหอยปูปลา” ม.ล.นันทิกา อธิบาย ก่อนที่จะเล่าเพิ่มเติมว่า “สำหรับสีฟ้าเกมน้ำเงิน ถือได้ว่าเป็นสีประจำสายการบินของเรา สีอื่นๆ รวมไปถึงลวดลายกึ่งหอยปูปลาถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบ ส่วนผ้าพันคอจะเป็นผ้าบาติกของภูเก็ต ชุดแอร์ก็จะมีเสื้อแขนสั้น และจะมีสูทสีฟ้า เกมน้ำเงินคลุมทับอีกที ส่วนผู้ชายจะเป็นสูทสีเทาและเสื้อตัวในก็จะเป็นเสื้อเชิ้ตสีพาสเทล (สีอ่อน) โดยจะมีหลายสีสามารถเปลี่ยนได้ ไม่ว่าจะเปลี่ยนสีเขียว ชมพู ฟ้าอ่อน โดยหลังจากที่เราเป็นบูติกแอร์ไลน์ ทุกอย่างก็จะออกแนวเทรนดี้ ทันสมัย ชุดก็ค่อนข้างทันสมัย มีสีสันสดใส เพราะฉะนั้นสีสดใสที่เลือกใช้สามารถสื่อถึงองค์กร ในด้านการรีแอกซ์ ผ่อนคลาย สนุกสนานและสดใส เพื่อให้ได้บรรยากาศของการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง” ม.ล.นันทิกา กล่าวทิ้งท้ายจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันจะเห็นว่า ชุดแอร์โฮสเตสของบ้านเรามีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นหัวใจหลักของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินอย่างแอร์โฮสเตส หรือสจ๊วต ก็คือ จิตใจที่รักในการบริการ คอยอำนวยความสะดวกให้ผู้โดยสารด้วยความเต็มใจและจริงใจ เพื่อให้เกิดความรู้สึกประทับใจและกลับมาใช้บริการอีกครั้ง

ภาพที่ 2.11 แอร์โฮเตส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 ผลงานภาพ Face ,2018

ภาพนี้สะท้อนมุมมองของแต่ละบุคคล ที่ต้องการทำให้ตัวคนมีภาพลักษณ์ที่ดีอยู่ตลอดเวลา คอยสร้างภาพให้ตนเองมีคุณค่า เป็นที่ยอมรับในสังคม

ภาพที่ 2.14 ผลงานภาพ heap ,2018

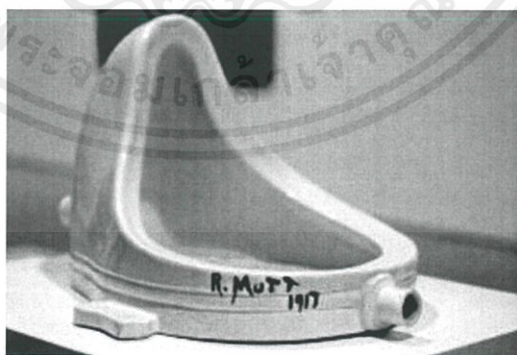
ภาพนี้สะท้อนเกี่ยวกับบัตรเครดิตถูกทับถมกันจนเป็นภูเขา เปรียบเทียบให้เห็นถึงสถานะที่คนส่วนใหญ่ที่มีบัตรเครดิตเพื่อมาใช้หนี้บัตรเครดิตอีกที

2.2.2 ผลงานของ Marcel Duchamp ชื่อผลงาน โถ้ดี (Fountain) ,1917

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าเพราะเป็นศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับการใช้วัสดุสำเร็จรูปผลงานของคูว์ ซึ่งทำให้ประเด็นเรื่องสุนทรียะกลายเป็นปัญหา เพราะไม่สามารถที่จะกล่าวได้อย่างง่าย ๆ อีกต่อไปว่า "งานศิลปะชิ้นนี้สวย" เพราะคงไม่มีใครที่จะกล่าวว่า "โถส้วม" ในงานแสดงศิลปะว่าเป็นงานศิลปะ ถึงแม้ว่า "โถส้วม" นั้นจะมีความสวยงามมากก็ตาม แต่งานแสดงศิลปะย่อมไม่ใช่งานแสดงผลิตภัณฑ์สุขภัณฑ์ ทั้งนี้สุขภัณฑ์ที่เข้าไปอยู่ในงานแสดงศิลปะเมื่อต้นศตวรรษที่ยี่สิบก็คงไม่ได้ทำให้ใครเข้าใจได้ว่า "โถส้วม" ที่ว่านี้จะเป็นศิลปะได้อย่างไร การตัดสินใจอะไรเป็นศิลปะในลักษณะแบบนี้ก็เปรียบเสมือนการตั้งชื่อวิสามานยนามให้กับศิลปะวัตถุ สำหรับวิสามานยนามในที่นี้ก็คือ "ศิลปะ" ในแง่นี้ผลงานศิลปะของคูว์ซึ่งเกิดขึ้นจากการตัดสินใจด้วยตัวเองล้วน ๆ ใน การที่จะจัดให้อะไรเป็นศิลปะ อะไรไม่เป็นศิลปะ การตัดสินใจด้วยการจัดระเบียบใหม่ด้วยวิสามานยนามอย่างศิลปะก็หมายความว่าความถึง ความเป็นสมัยใหม่อย่างเต็มที่ เพราะเขาไม่ได้ตกอยู่ภายใต้ข้อกำหนดความเป็นศิลปะจากภายนอก นี่เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกเทศของศิลปะ ความเป็นเอกเทศของศิลปิน ความเป็นเอกเทศแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความเป็นสภาวะสมัยใหม่

เขามีความคิดที่จะต่อต้านศิลปะ จนกลายเป็นเรื่องเป็นราว เกิดแนวทางใหม่ เหมือนเปิดประตูให้ศิลปินได้เข้าไปพบกับโลกใหม่อย่างคาดไม่ถึง เป็นลักษณะงานตามแบบคิตาดาดา เขามักนิยมตั้งชื่อผลงานของเขาเป็นคำพวนหรือเล่นคำให้เกิดความหมายแปลก ๆ หรือประชดประชัน เช่น L.H.O.O.Q. ซึ่งสามารถออกเสียงได้หลากหลาย และมีความหมายแตกต่างกัน โดยผลงานชิ้นนี้เป็น การเขียนหนวดเคราลงไปบนใบหน้าของโมนาลิซาซึ่งเป็นภาพที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ในการที่เขากระทำเช่นนี้ ก็เพื่อเป็นการลดความขลังของผลงาน

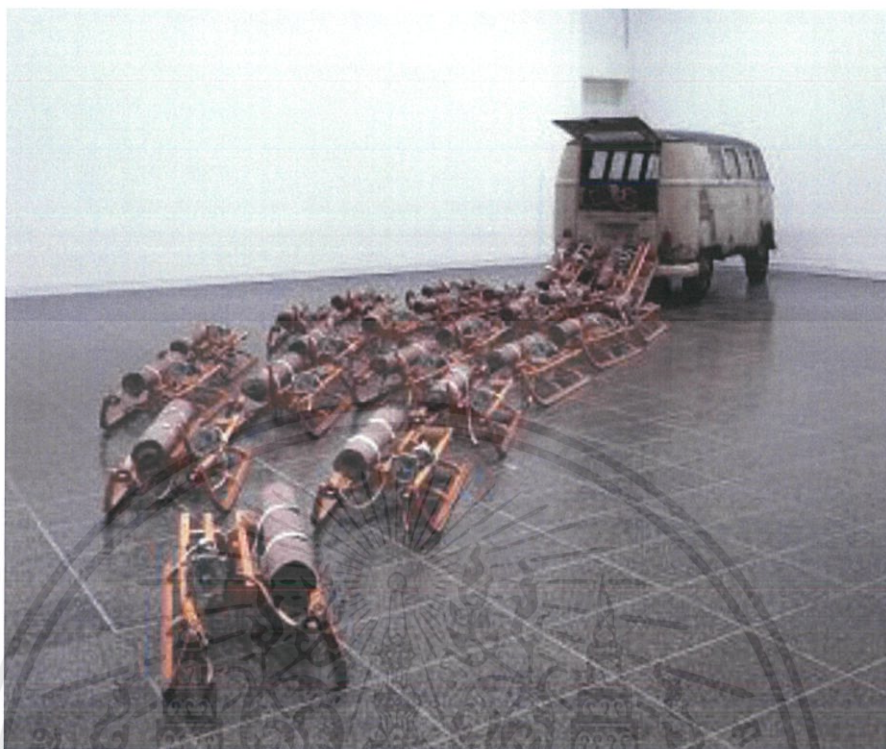

ภาพที่ 2.15 ผลงาน โถฉี (Foutian) ,1917

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 ผลงานของ Joseph Beuys

มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าเพราะเป็นศิลปินที่ทำงานเกี่ยวกับการใช้วัสดุสำเร็จรูป Beuys เริ่มหันเหวิธีการสร้างสรรค์จากคติของประติมากรรมแบบดั้งเดิม ทั้งด้านของการใช้วัสดุและเทคนิคของการผลิต โดยในช่วงระหว่างการศึกษาและหลังจากร่วมสร้างภาพยนตร์สัตว์ รวมถึงช่วงค้นคว้าทฤษฎีของพฤติกรรมตามหลักความเชื่อทางจิตวิญญาณ ทั้งประเด็นทางศาสนาคริสต์และสังคม Beuys ก็ได้เริ่มหารูปแบบของศิลปะที่มีความหมายต่อคนทั่วไป เพื่อขยายขอบข่ายของความเป็นศิลปะ อันต่างจากวิธีการของ Duchamp ที่ดึงวัสดุประจำวันออกจากภาวะภาพที่เป็นอยู่ทั่วไป ทำให้กลายเป็นเอกภาพ และยกฐานะให้เป็นผลงานศิลปะ แต่ Beuys กลับใช้วัสดุเหล่านี้เป็นสื่อเพื่อหาร่องรอยของชีวิตประจำวัน และเพื่อจะได้เข้าใจกระบวนการของศิลปะว่าจะทำให้ขบวนการศิลปะแทรกซึมอยู่จากนั้นมา Beuys ก็จะมุ่งใช้แต่วัสดุที่ไม่น่าพึงปรารถนาเท่าใดนัก เช่น ก้อนไขมัน ฝ้าย สักหลาด และเศษไม้ รวมทั้งเศษวัสดุที่ยังไม่ผ่านการแต่งเติม ขัดเกลา ทำให้ดูเหมือนเป็นเศษขยะที่หลงเหลือจากชีวิตประจำวันมากกว่าจะเป็นผลงานศิลปะ และดูเหมือนเป็นสิ่งที่ส่อร่องรอยการใช้ของมนุษย์เสียมากกว่า ความสนใจของ Beuys จึงพุ่งไปที่สิ่งเก็บตก วัตถุต่างๆ และสิ่งที่ใช้ประจำวัน เริ่มตั้ง เกตุสัมผัสเพื่อสืบเสาะหาร่องรอยของแก่นแท้จากสิ่งเหล่านั้นด้วยตนเอง ด้วยวิธีนี้ Beuys ได้สร้างแนวทางให้ศิลปินหลายต่อหลายรุ่นสัมผัสกับโครงสร้างแห่งชีวิต อันเป็นต้นกำเนิดของภาษาภาพแบบใหม่ในเวลาต่อมาและเพื่อให้เข้าใจผลงานใหม่ประเภทนี้ ก็จำต้องเข้าใจมุมมองใหม่ของวัสดุ สำหรับ Beuys วัสดุทั้งหลายก็คือแก่นของชีวิต เขาไม่ได้ใช้วัสดุเหล่านี้เพราะมันมีคุณค่าต่อศิลปะ หากเป็นเพราะมันผลงานจากฝีมือมนุษย์สร้างขึ้น ที่แฝงอยู่ภายใน ที่ได้มาจากธรรมชาติ จากพลังลึกลับ และจากแรงคลื่นดาลที่สวรรค์ประทานให้ วัสดุที่ Beuys นำมาใช้จัดวางบอขงขึ้นชื่อคือ ก้อนไขมัน ฝ้ายสักหลาดและแผ่นทองแดง ผลงานชื่อ Fettstuhl (6) (th: เก้าอี้ไขมัน, engl. Fat Chair) ในปี ค.ศ.1963 เขาได้ใช้ก้อนไขมันมีรูปทรงสามเหลี่ยมตั้งบนระนาบที่นิ่งกับนักฟิสิกส์ของเก้าอี้ อันเป็นการจัดวางศิลปะตามคติใหม่ เช่นผลงาน หิ้งวางแก้ว (Bottle Rack, 1914) ของ Duchamp เพราะไขมัน สักหลาด และทองแดง เป็นวัสดุที่อ่อน และเป็นสารอินทรีย์ ให้ความอบอุ่นและเป็นสื่อ เหล่านี้เองคือคุณสมบัติสำคัญที่ Beuys มีแนวคิดใช้วัสดุเหล่านี้เหมือนแหล่งเก็บพลัง มีลักษณะคล้ายแบตเตอรี่ที่เต็มไปด้วยพลังไฟฟ้า เปรียบเสมือนดั่งแหล่งกำเนิดสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย

ภาพที่ 2.16 ผลงาน The Pack (Das Rudel) ,1969

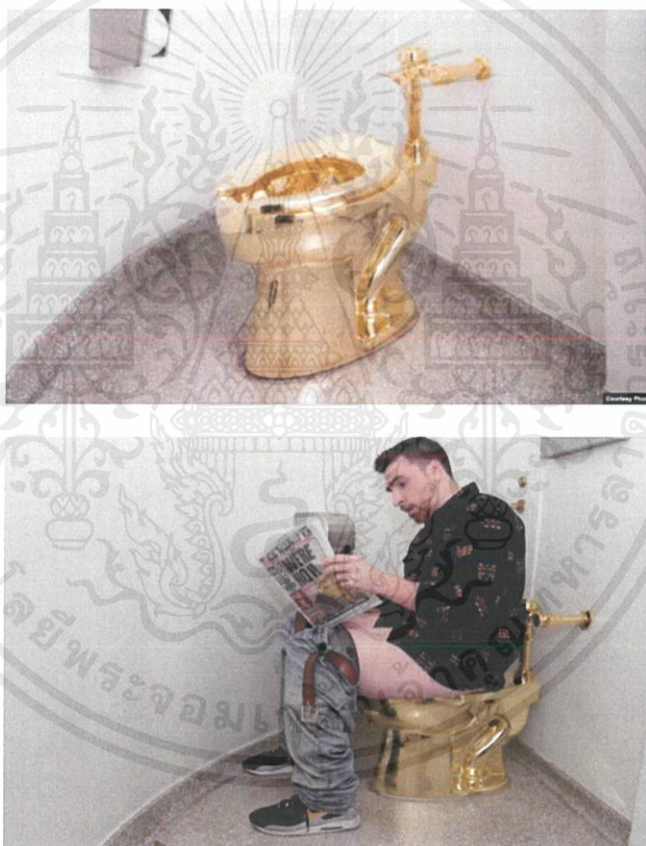

ภาพที่ 2.17 ผลงาน Infiltration pour violoncelle , 1992

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 ผลงาน Maurizio Cattelan

ผลงานชิ้นนี้มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้าในทางด้านความคิด เรื่อง พาราดี (Parody) การล้อเลียน งานศิลปะชิ้นนี้มีชื่อว่า “America” ซึ่งถูกติดตั้งในห้องน้ำที่ใช้ได้ทั้งชายและหญิง ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งนี้ พิพิธภัณฑสถานศิลปะ Guggenheim แห่งนครนิวยอร์กจัดแสดงโถส้วมทองคำ 18 กระรัต ที่ทำงานได้จริง ทางพิพิธภัณฑสถาน Guggenheim กล่าวว่า โถส้วมทองคำนี้เป็นสัญลักษณ์ของความหรูหราตามวิถีชีวิตของมหาเศรษฐี แต่ขณะเดียวกันหน้าที่ของมันก็คือเพื่อช่วยปลดทุกข์ให้คน ไม่ว่าจะเป็นคนยากคมีเงินเพียงใดก็ตาม

ภาพที่ 2.18 ผลงาน America , 2559

โดยผลงานส้วมทองคำชิ้นนี้แสดงถึงการเสียดสีการกระหายความมั่งคั่งความสิ้นเกินและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของสังคมอเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

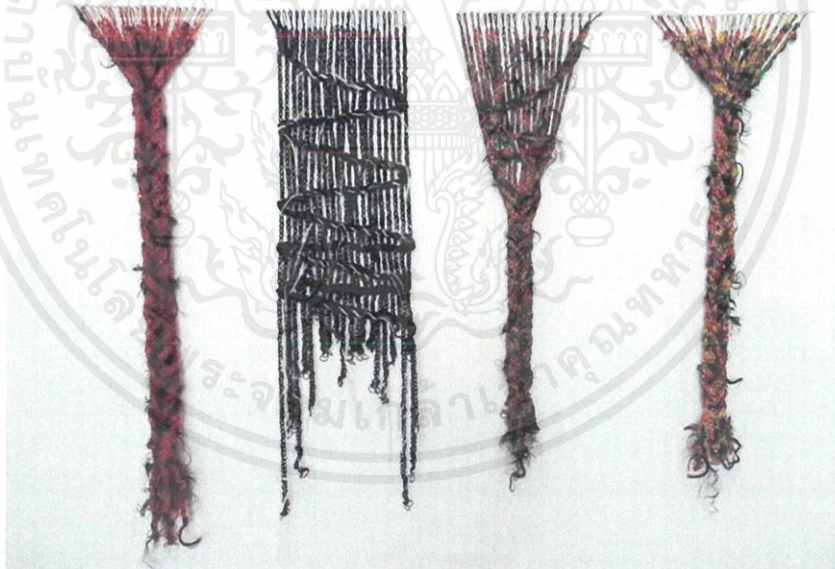
บทที่ 3

การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

3.1.1 ผลงานในปี 2561

ข้าพเจ้าทำผลงานเกี่ยวกับเพศสภาพ (Gender) ในบริบทของข้าพเจ้าโดยการนำ วัสดุที่เกี่ยวข้องกับความเป็นผู้หญิง มาเชื่อมโยงกับเส้นผมของผู้หญิง ข้าพเจ้าหยิบยกวาสุดคือ หนัวยางรัดผม มาผสมผสานกับเส้นผมผู้หญิง เพื่อแสดงสัญลักษณ์ความเป็นเพศสภาพ ผ่านรูปทรงที่บอกเล่า คือ ผมเปีย วิธีการที่สร้างงานก็มีการบ่งชี้ถึงเพศสภาพ โดยการถักและประกอบสร้างให้เป็นรูปทรง ของผมเปียก้างปลา พุคถึงวิถีชีวิตของเพศหญิงในเรื่องของความงาม

ภาพที่ 3.19 ภาพผลงานชื่อ “เพศวิถี”

การใช้วิธีการสร้างรูปทรงแสดงสัญลักษณ์ โดยการถักหนัวยางให้เป็นรูปทรงของเปียก้างปลา หรือเปียหลายแบบที่สตรีมักทำในแต่ละวันเพื่อแสดงความเป็นเพศสภาพ เพราะเปีย แสดงความเป็นผู้หญิงได้ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 ผลงานภาพชื่อ “สตรี”

การผสมผสานระหว่างหนังยางกับเส้นผม นำมาสร้างเป็นรูปทรงของซุคชั้นในผู้หญิง และถักทอเป็นรูปทรงของเปียก้างปลา เพื่อแสดงขอบเขตของความเป็นเพศสภาพ บริบทถูกสร้างให้เป็นเปียขนาดใหญ่เพื่อแสดงถึงศักยภาพ ความอดทนที่มีต่อเพศหญิง แรงดึงดูดของหนังยางให้ความรู้สึกถึงการอ่อนไหวที่ คนส่วนใหญ่มักคิดว่าเป็นเช่นนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 ผลงานในปี 2561

ข้าพเจ้าทำผลงานเกี่ยวกับเพศวิถี ผ่านเรื่องเล่าของคนในครอบครัวคือย่า กับตัวข้าพเจ้า ข้าพเจ้านำเหตุการณ์ในอดีตมาพูดถึงเพศสภาพ โดยได้แรงบันดาลใจมาจากที่ย่าของข้าพเจ้าชอบทำขนมงาข้าพเจ้าเลยหยิบยกวิธีการทำขนมงามาสร้างเป็นเรื่องราวผ่านรูปทรงขนม สิ่งของในวัยเด็กของข้าพเจ้า อีกทั้งยังมีสิ่งของจากย่าที่ข้าพเจ้านำมาเพื่อนำเสนอ วิธีการของข้าพเจ้าคือการนวดแป้ง และปั้นแป้งขนมงาให้เป็นรูปทรง เป็นวิธีการทำครัวของผู้หญิง

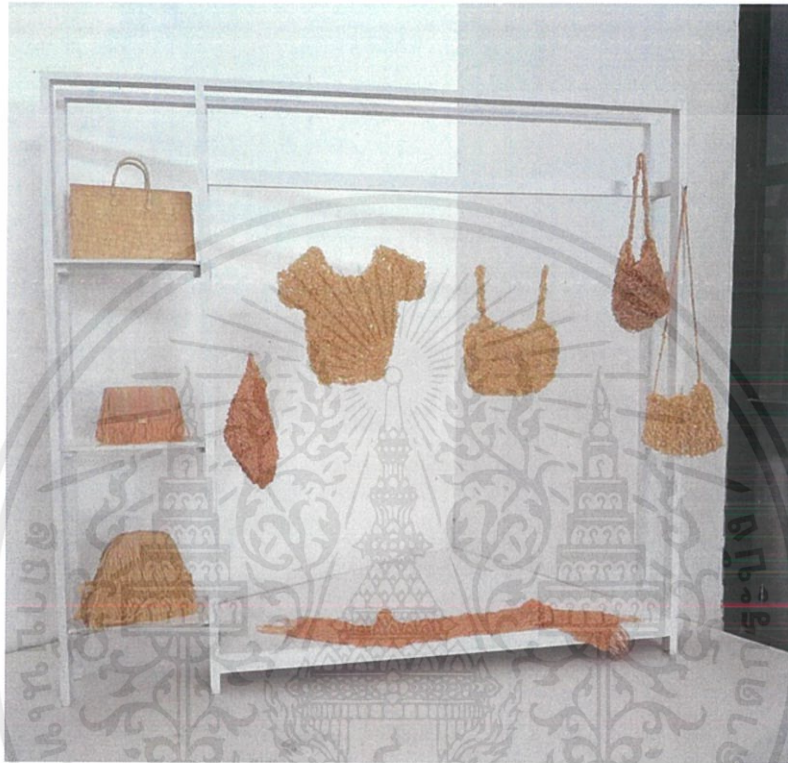
ภาพที่3.21 ภาพผลงานชื่อขนมงา คุณย่า

รูปทรงบอกเล่าถึงเพศวิถีสิ่งของผู้หญิงและวิธีการถูกสร้างมาจากการกระบวนการของเพศหญิง ตัวข้าพเจ้าหยิบยกข้าวของเครื่องใช้ของตัวข้าพเจ้าและย่าของข้าพเจ้า อีกทั้งยังมีของเล่นเด็กผู้หญิงที่ข้าพเจ้านำมาเพื่อแสดงสัญลักษณ์ในเรื่องของเพศสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 ผลงานในปี 2562

ผลงานก่อนหน้าผลงานวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้าเสนอเป็นเรื่องของค่านิยมเสียคติของแบรด์เนม วัสดุราคาถูกนำมาเป็นของแพง ชื่อนี้ข้าพเจ้าเสนอเป็นสินค้าที่มีราคาแพง และแฟชั่นของผู้หญิง ใช้วิธีการถัก โคะเซ และวิธีการสาน

ภาพที่3.22 ผลงาน แฟชั่นตลาดแห

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

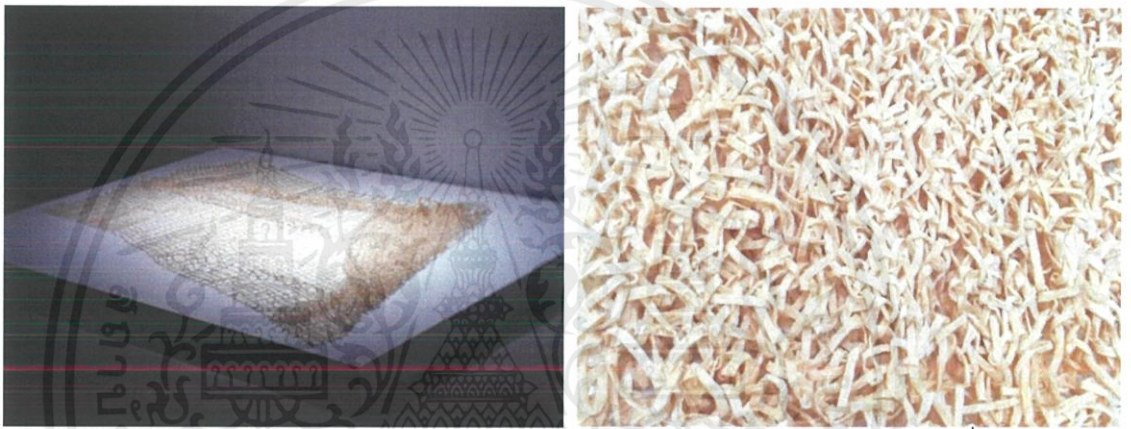
บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงาน

4.1 การพัฒนาทางด้านความคิด

4.1.1 ผลงานของช่วงปี พ.ศ.2562

ข้าพเจ้าได้ ได้แรงบันดาลใจมาจากสิ่งของในตลาดแห่งนี้ เป็นการทดลองเพื่อหาความเป็นไปได้ของวัสดุต่างๆ

ภาพที่ 4.23

กระบวนการสร้างารรค์ผลงานจากวัสดุ (ทดลอง)

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานในเวลาต่อมา ข้าพเจ้ามุ่งเน้นถึงกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานด้านความคิดและแรงบันดาลใจของผลงานโดยใช้ประสบการณ์ใกล้ตัวในสังคมเกี่ยวกับค่านิยม โดยเริ่มจากการถักทอปลาเส้นกิโกรัมเป็น เสื้อแฟชั่น และข้าวของเครื่องใช้แบรนด์เนมต่างๆ

ภาพที่ 4.24 การบวนสร้างงานสร้างผลงานจากวัสดุ (ถักโกเซ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การพัฒนาทางด้านรูปแบบ

4.2.1 ผลงานในช่วงปี 2562 จากผลงานที่ผ่านมาในด้านรูปแบบนั้นแต่เดิม ข้าพเจ้ามักเสนอผลงานเป็นการถักทอแบบการถักโคเซตีดั้งแบบแขวนลอย ในเวลาต่อมาข้าพเจ้าได้ทดลองทำผลงานประดิษฐกรรมเป็นรูปทรงสามมิติ โดยเสนอความคิดของเรื่องค่านิยมในสังคมไทยข้าพเจ้าได้ทำเป็นรูปทรงของกระเป๋าแบรนด์เนมหลายยี่ห้อ

ภาพที่4.25 กระเป๋าแบรนด์เนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 แนวคิดและการพัฒนาผลงานในโครงการทัศนศิลป์

แนวคิดผลงานในโครงการศิลปวิทยานิพนธ์ที่ชื่อ “ค่านิยมกับวัตถุบริโภค” มีแนวคิดมาจากผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเปรียบเทียบกับให้เห็นถึงค่านิยมของคนในสังคมคือค่านิยมในการยกระดับตนเอง วัสดุที่นำมาจัดการคือปลาเส้นกิโลกรัมเป็นเศษปลาที่ถูกผลิตแปรรูปมาเพื่อแบ่งขายในตลาดขายส่ง อีกทั้งผู้คนที่ต่างพากันซื้อเพื่อจำหน่ายเพื่อเพิ่มมูลค่า

ข้าพเจ้าจึงสร้างสรรค์ผลงานในภาพสะท้อนเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับค่านิยม โดยตัวงานถูกสร้างให้เป็นภาพจำลองสถานการณ์ของวัตถุที่มีความฟุ่มเฟือย เพื่อให้วัสดุที่ถูกนำมารังสรรค์นี้ที่ถูกมองว่ามีราคาถูกให้ดูมีคุณค่าในเชิงของการเสียดสีในเรื่องของค่านิยมกับวัตถุบริโภค

ข้าพเจ้าเริ่มจากการสำรวจอาหารแห้งที่มีปริมาณจำนวนมากและคงสภาพการเก็บรักษาได้นาน ข้าพเจ้าเลือกปลาเส้นกิโลเพราะมีราคาถูกและทนต่อการรักษาอีกทั้ง บริบทของชิ้นงานทำให้รู้สึกเหมือนปลาเส้นยี่ห้อดังแต่ ทว่าเป็นปลาเส้นที่มาจากตลาด ข้าพเจ้าถ่ายทอดผลงาน เป็นแบบ 2 ประเภท ประเภทแรกแบบศิลปะการจัดวาง (Installation art)

4.3.1 กระบวนการสร้างงานชิ้นที่ 1

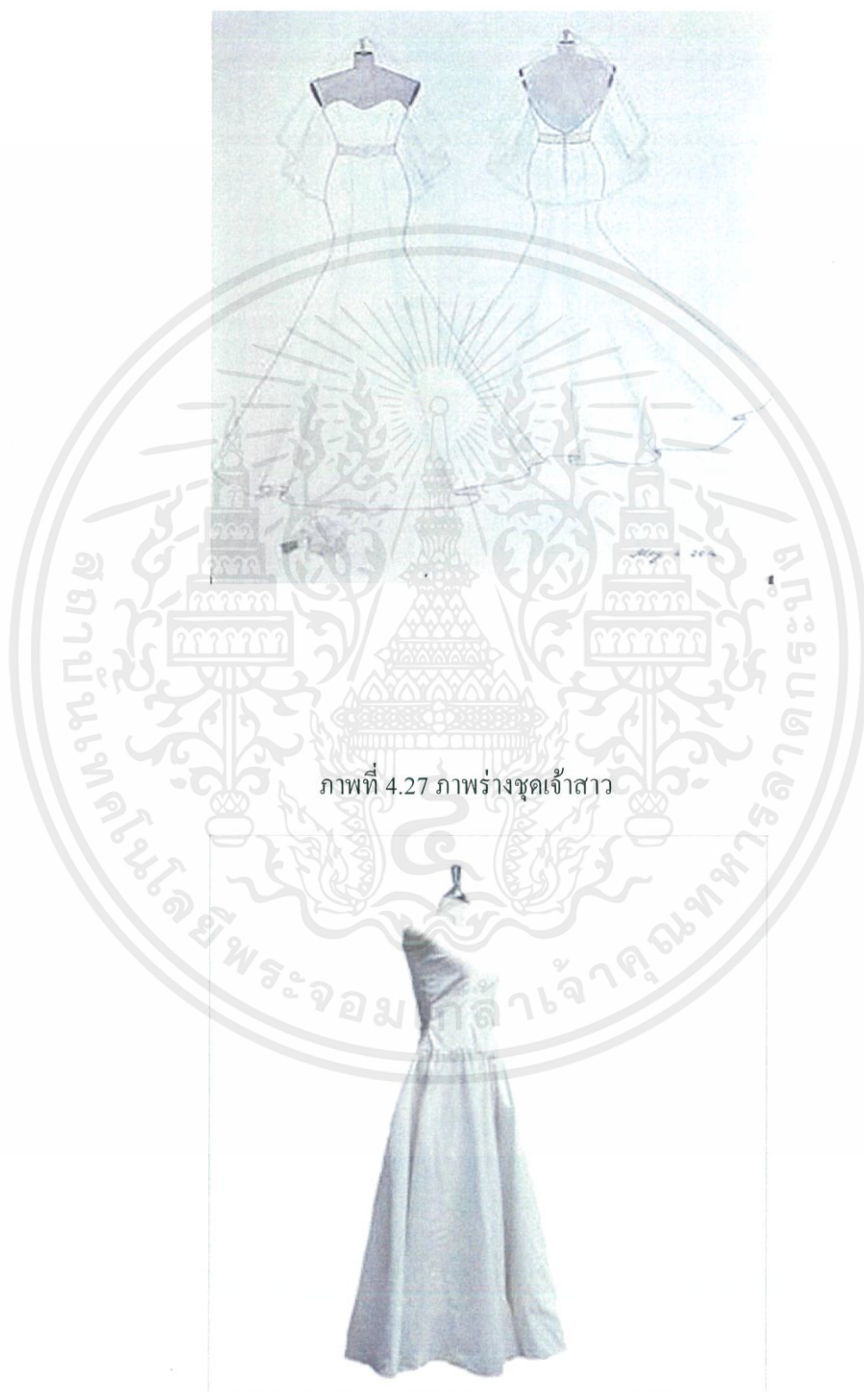
งานชิ้นแรกที่ข้าพเจ้าเริ่มทำคือชุดเจ้าสาว ข้าพเจ้าได้นำความคิดมาจากการที่ข้าพเจ้า ต้องการเพิ่มระดับตนเองโดยการเป็นเจ้าสาวได้แต่งชุดเจ้าสาวสุดหรู ข้าพเจ้าเริ่มจากการหาข้อมูลภาพชุดงานแต่งงานในอุดมคติและดูมีราคาแพง เมื่อพูดถึงชุดแต่งงาน ก็ทำให้นึกถึงความสิ้นเปลืองในการจัดงาน

ภาพที่ 4.26 ชุดแต่งงานต้นแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าเริ่มหาแบบชุดแบบที่ข้าพเจ้าสนใจ ชุดงานแต่งงานแบบทรงกระจง เพราะชุดแต่งงานทรงนี้เป็นชุดแต่งงานที่แพงที่สุดอันดับ10ของโลก ข้าพเจ้าเริ่มหาแบบเพทเทิร์นในการตัดชุดเจ้าสาวโดยการใช้อัดบเป็นโครง

ภาพที่ 4.27 ภาพร่างชุดเจ้าสาว

ภาพที่ 4.28 โครงชุดเจ้าสาว (อัดบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.29 ขั้นตอนการปะติด

4.3.2 กระบวนการสร้างงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้พูดถึงอาชีพในฝันของสาว ๆ ก็คืออาชีพแอร์โฮสเตส โดยต่อยอดเป็นค่านิยมทางอาชีพ เพื่อภาพลักษณ์และยกระดับคุณค่าของตนเอง โดยสายการบินที่นำมาเสนอคือ แอร์ฟรานซ์ (Air France) ขึ้นชื่อว่าเป็นสายการบินจากประเทศแห่งแฟชั่น ซึ่งอิทธิพลในการประกอบอาชีพที่เป็นหน้าคนไม่ฝันอาชีพแอร์โฮสเตส

ข้าพเจ้าได้ศึกษาข้อมูล ชุดแอร์โฮสเตสของสายการบินที่สวยงามที่สุด โดยการนำมาดัดแปลงให้เข้ากับค่านิยมในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.30 ภาพร่างชุดแอร์โฮสเตส

ภาพที่ 4 .31 เริ่มตัดชุด ทำโครง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.32 รูปภาพหลังจากตัดเสร็จ เสื้อ กระโปรง

ภาพที่ 4.33 ขั้นตอนการปะติด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้านำต้นแบบเสื้อที่ข้าพเจ้าเริ่มสั่งตัดมา โดยวัสดุถูกตัดมาจากผ้าดิบเพื่อทำโครงจากชุดแรก โดยนำวัสดุที่ที่ปะติ คือปลาเส้นใช้การปะติลงบนตัวโครงอย่างละเอียดและประณีต

ภาพที่ 4.34 ขั้นตอนการปะติหลังจาก 1อาทิตย์

ภาพรวม เมื่อข้าพเจ้าปะตินำวัสดุลงบนวัตถุ ใช้เวลาทำเป็น 3อาทิตย์

ภาพที่ 4.35 ขั้นตอนการปะติ วัสดุลงบนกระโปรง

ข้าพเจ้าเริ่มติดกระโปรงในเวลาถัดมาโดยวิธีการคล้ายกันแต่ได้มีการสลับสีเพื่อสร้างพื้นผิว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.36 ขั้นตอนหลังจาก 1 อาทิตย์ในการทำงาน

4.3.3 อุปกรณ์การดำเนินการทำโครงสร้าง

ภาพที่4.37 ภาพอุปกรณ์การทำโครงชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เจ้าสาวตลาดแห้ง (พศ. 2563)

ขนาด 170 เซนติเมตร

วัสดุ ปลาเส้นกิโกรัม

เทคนิค ปะติด การถ่ายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน นางฟ้าสุวรรณภูมิ (พศ. 2563)

ขนาด 170 เซนติเมตร

วัสดุ ปลาเส้นกิโกรัม

เทคนิค ประติต การภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อ “ค่านิยมกับวัตถุบริโภคนิยม” นี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนวัฒนธรรมทางค่านิยมที่เกี่ยวข้องกับบริบทในชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมของช่วงเวลาในอดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งวิถีชีวิตการอาศัยในเมืองหลวง ทัศนคติและค่านิยมทางฐานะ ซึ่งผลงานศิลปะนิพนธ์ ประติมากรรมสื่อผสมนี้ได้สร้างประโยชน์และประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่ต้องการ ส่งผลให้เกิดประโยชน์และคุณค่าต่อการเรียนรู้ในเรื่องบริบททางสังคมมากขึ้น ทั้งต่อตนเอง ต่อสังคม หรือผู้ชมที่เข้าชมผลงาน นอกจากนี้ การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ยังสร้างแรงผลักดันให้เกิดการต่อยอดและผลสัมฤทธิ์ใหม่ๆ และเป็นอีกปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพัฒนาการทำงานศิลปะที่ดีและเกิดประโยชน์สังคมต่อไปในอนาคต

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานของข้าพเจ้าเกิดปัญหาเรื่องของการเซตงานตามพื้นที่ต่างๆ เนื่องจากสถานการณ์โควิด-9 ข้าพเจ้าจึงต้องทำการตัดต่อลงในโฟโต้ช้อปเพื่อทำการจำลองสถานที่ต่างๆที่ตรงกับบริบทของผลงาน

บรรณานุกรม

เขียน โดย jumpsuri.blogspot.com วันที่ 20 มีนาคม เข้าถึงได้จาก

<http://artpositions.blogspot.com/2011/02/joseph-beuys.html>

เกศชกร ทหารอากาศ วันศุกร์ที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2558 คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ เมืองไทย

มาดามเฮลตี้ กันยายน 8, 2559 healthy เมืองไทย healthandtrend [ออนไลน์]

ทีมงานทรูปลุคปัญญาวันที่ : 28 กรกฎาคม 2559 เมืองไทย

อ.สุชาติ เศรษฐมาลินี วันจันทร์ 30 ตุลาคม 2555 เมืองไทย [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก <http://www.islammore.com/view/2286>

<https://hilight.kapook.com/view/29807>

นางสาว นริศรา โกสุม. ศิลปะนิพนธ์ บริบทในวัดของผู้หญิง เข้าถึงได้จาก

<http://www.trueplookpanya.com/new/asktrueplookpanya/questiondetail/16421>

<http://>

sure.su.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/6526/p42558009.pdf?sequence=1&isAllowed=y

(วันที่ค้นข้อมูล 8 พ.ค 2563)

จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%B0%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%87>

(วันที่ค้นข้อมูลจาก 19 พ.ค 2563)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นางสาวนิรัญญา มีศรี

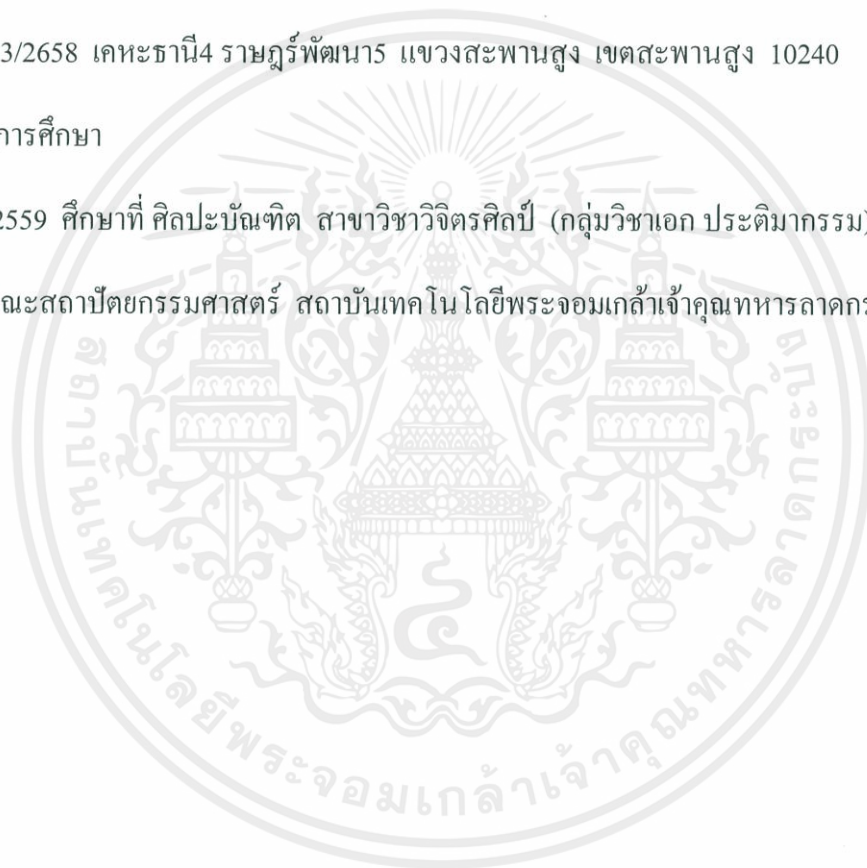
วัน-เดือน-ปี 8 กันยายน 2540

ที่อยู่ 63/2658 เคหะธานี4 ราษฎร์พัฒนา5 แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง 10240

ประวัติการศึกษา

2559 ศึกษาที่ ศิลปะบัณฑิต สาขาวิชาจิตรศิลป์ (กลุ่มวิชาเอก ประติมากรรม)

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้